

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.221/2025/7.

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes jogi képviselője: Kummer Ügyvédi Iroda; dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím4)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: Dr. Almási-Horváth Csilla

(cím5)

A per tárgya: személyiségi jogok megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

26.P.20.348/2024/30.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 31. sorszám alatt

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperes által a felperes javára megfizetendő sérelemdíj összegét – a kamatfizetési kötelezettségre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezés érintetlenül hagyása mellett – 700.000,- (hétszázezer) Ft-ra leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 43.000,- (negyvenháromezer) Ft másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy 24.000,- (huszonnégyezer) Ft feljegyzett fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítéltábla – az elsőfokú bíróság útján – megküldeni rendeli jelen határozatát az alperes lakóhelye szerinti illetékes vármegyei adóhatóság részére az alperes által átutalással megfizetett 24.000,- (huszonnégyezer) Ft fellebbezési illeték külön kérelem alapján történő visszatérítése érdekében.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

I.

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az ingatlanközvetítői tevékenységet folytató cég1Kft. (a továbbiakban: Kft.) megbízottja, majd ügyvezetője volt. Ennek során került kapcsolatba a Kft. és a felperes az alperessel, akivel 2019. január 25-én megbízási szerződét kötött a Kft., amelyben azt vállalta, hogy közreműködik az alperes tulajdonát képező ingatlan értékesítésében. A szerződés miatt az alperes és Kft. között jogvita alakult ki, emiatt megromlott a viszony a felperes és az alperes között is. A peres felek egymásra nézve személyiségi jogokat sértő közléseket tettek közzé az alperes által 2019. december 18-án létrehozott „internetesoldal1” Facebook oldalon. A felperes személyiségi jogokat sértő közlést tett közzé az alperesről az „internetesoldal2” nevű zárt Facebook csoportban.

[2] Az alperes a felperessel kapcsolatban a „internetesoldal1” profil címében, illetve a 2019. december 21-én 20:46-kor, 2019. december 22-én nem meghatározható időpontban, szintén 2019. december 22-én 9:50-kor, 10:40-kor, 13:21-kor, 14:58-kor, 15:50-kor, 16:34-kor, 18:32-kor, 18:58-kor, 19:34-kor, 20:37-kor és 23:48-kor, 2019. december 23-án 8:31 -kor, 8:37-kor, 9:58-kor, 13:03-kor, 16:48-kor, 17:35-kor és 21:28-kor, 2019. december 24-én 11:34-kor, 11:42-kor, 12:10-kor, 12:39-kor és 13:08-kor, 2019. december 25-én 16:43-kor, 2019. december 26-án 8:51-kor, 12:49-kor, 15:29-kor, 2020. január 4-én 14:52-kor, 2020. január 6-án 20:11-kor, 2020. január 13-án 1 8:16-kor és 2020. január 14-én pontosabban meg nem határozható időpontban közzétett bejegyzéseiben Megnevezéslnak nevezte a felperest; a 2019. december 22-én, pontosabban be nem azonosítható időpontban közzétett bejegyzésében azt írta róla, hogy szerződést hamisít; a 2019. december 22-én 16:34-kor kelt bejegyzésben azt írta róla, hogy a hazudozást is jól tolja; a 2019. december 22-én 20:37-kor közzétett bejegyzésében azt írta róla, hogy a hazugságokat egész nap jól tolja; a

2019. december 24-én 13:08-kor közzétett posztban azt írta róla, hogy bárkit átver; a 2019. december 25-én 16:43-kor közzétett bejegyzésében patkánynak ábrázolta a felperest; a 2019. december 26-án 15:29-kor kelt bejegyzésben patkánynak nevezte.

[3] A felperes az alperesről az alábbi bejegyzéseket tette a internetesoldal1 Facebook csoportban: 2020. március 13-án „bérféreg coolcatfóliás Alperes1; 2020. június 29-én „Gyökér”; 2020. június 29-én „gyökérke”; 2020. június 29-én „bércsicska” „csicskabalika”; 2020. június 29-én ”csicska”; 2020. június 29-én „hülyegyerek”; 2020. június 29-én „csicska”; 2020. június 30-án „senki gyökérke” jelzőkkel illetve, az internetesoldal2 nevű Facebook csoportban 2020. június 26-án „féreg troll”-nak, „szarházi”-nak titulálta.

II.

[4] Felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa létrehozott „internetesoldal1” Facebook profilon 2019 közzé. december 15-én közzétett bejegyzésében patkánynak ábrázolta, illetve 2019. december 26-án kelt bejegyzésben patkánynak nevezte.

[5] Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes azzal, hogy 2019. december 18-án létrehozta az „internetesoldal1” Facebook profilt annak címében és a tényállásban megjelölt bejegyzéseiben megsértette a felperes jóhírnévhez való személyiségi jogát. Kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest 1.000.000,- Ft sérelemdíj és annak 2020. január 15-től a kifizetés napjáig számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére. Perköltségigényét 200.000,- Ft+Áfa ügyvédi munkadíjban számította fel. Keresetét a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45.§ (2) bekezdésére 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjára, valamint 2:52.§ (1)-(3) bekezdésére alapította.

[6] Arra hivatkozott, hogy az alperes Név1 szőlőhegyi ingatlanának értékesítése kapcsán 100.000,- Ft összegű bánatpénz miatt jogvita alakult ki a Kft. és az alperes között, emiatt az ő és az alperes kapcsolata is megromlott. Az alperes a Facebookon külön oldalt hozott létre kifejezetten arra, hogy abban az ő személyére nézve jogsértő tartalmakat helyezhessen el, személyét, illetve ingatlanközvetítői tevékenységét becsmérhesse. Az alperessel szemben emiatt magánvádas büntetőeljárást kezdeményezett. A Székesfehérvári Járásbíróság 4.B.482/2022/24. szám alatti 2024. április 18-án jogerőre emelkedett ítéletében az alperest bűnösnek mondta ki folytatólagosan, nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmazás vétségében. Az alperes mindegyik posztját úgy fejezte be, hogy „Üdvözléssel: Megnevezés1”. Valótlanul állította – még a szó köznyelvi értelmében is – hogy csaló, mert ez azt jelenti, hogy ő másokat becsap, tisztességtelenül jár el. Ennek jogsértő jellegét az sem befolyásolja, ha kifejezést véleményként kezeljük, mert – ténybeli alap hiányában – a vélemény is sértheti a jó hírnevét. Nem hamisított szerződést, nem hazudott és senkit nem vert át. E közlések bizonyítható tényállítások és társadalmileg elítélt magatartásra vonatkoznak. Azzal, hogy az alperes őt patkánnyal ábrázolta és azt írta róla később, hogy patkány, túllépte a kulturált emberi kommunikáció határait is. Az alperes folyamatos, üzemszerű bosszúhadjárata komoly sérelmeket okozott számára, ismerősei előtt magyarázkodnia kellett. Nehéz volt szembesülni azzal, hogy egy nem jelentős összegű

pénzkövetelés ilyen reakciót vált ki másból. Eszköztelen volt az alperessel szemben, heteken keresztül érezte tehetetlennek, megalázottnak magát.

[7] Sérelemdíj igénye kapcsán rámutatott, hogy hátrány bekövetkeztét nem köteles bizonyítani. Az, hogy a sérelmezett közlések kapcsán immateriális sérelem érte, a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 266. § (2) bekezdése alapján, külön bizonyítás nélkül, köztudomású tényként fogadható el. Az erre hivatkozáson túlmenően nem kíván hátrányt igazolni. Az alperesnek kell bizonyítani azt, hogy őt nem érte sérelemdíjat megalapozó nem vagyoni hátrány, illetve ki is mentheti magát a felelősség alól. A sérelemdíj mértékét növelő tényezőként hivatkozott a megalázási szándékra, a célzatosságra, az ismétlődésre, a sérelemdíj kettős (kompenzációs és büntető) funkciójára, utóbbit pedig a neki okozott hátrány nagyságától függetlenül figyelembe kell venni. (BH2020.235.). A sérelemdíj mértékét úgy kell meghatározni, hogy a jogsértőt visszatartsa a hasonló magatartástól. A büntető funkciónak különösen akkor van jelentősége, ha a jogsértés kapcsán indokolt a társadalmi elmarasztalás és a konkrét eset is ilyen (Győri Ítéltábla Pf.I.20.028/2020/6.). Utalt arra is, hogy igénye egy-egy jogsértésre lebontva még a 30.000,- Ft-ot sem éri el. (Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.051/2020/4. és Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.20.026/2021/5. számú ítélet [37] bek.)

[8] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[9] Vitatta, hogy a kereset tárgyát képező bejegyzések a felperes személyére vonatkoznának, abból a felperes egyértelműen azonosítható lenne, és azt is, hogy minden bejegyzés tőle származna. Arra hivatkozott, hogy a kereset tárgyát képező személyiségi jogokat nem sértette meg, a humorosnak szánt bejegyzések formájába öltöztetett általános véleménynyilvánításai a kereset tárgyát képező személyiségi jogokat nem sértik. Ha mégis, úgy az az irányadó elv, hogy a személyiségi jogok megsértésének szankciói nem válhatnak bosszú, retorzió vagy vagyoni előnszerzés eszközévé. A perindítással pedig a felperes célja csupán anyagi haszonszerzés, emiatt az igényérvényesítése a Ptk. 1:5. §-ába ütközik. A felperes e célból a felek közötti elmérgesedett helyzetet kihasználta, folyamatosan provokálta, hergelte őt. Ezt igazolja a 5/V/1. számú melléklet 11. oldalán található felperesi bejegyzés, az 5/A/3. alatt csatolt e-mailen folytatott beszélgetés és az 5/A/6. alatt csatolt e-mail is. A büntető határozatban foglaltaknak amiatt nincs jelentősége, mert az ott vizsgáltakhoz képest a felperes keresetében olyan eltérő tényállítást és jogállítást tett, mely büntetőeljárásnak nem voltak tárgya. Azért csak az ő büntetőjogi felelőssége került megállapításra, mert a büntetőeljárásban a felperes felelősségének megállapítására - eljárásjogi okból - nem volt mód. A felperestől sem áll távol a keresetében kifogásolt stílusú kifejezések használata. Az egyes kijelentések durvasága nem általában, nem a közfelfogás, hanem a felek közötti viszony kontextusában és aszerint értékelendő. A felek kölcsönösen tanúsítottak egymás irányában személyiségi jogsértő magatartást, ami a bírói gyakorlat szerint nem ítéltető meg egymástól függetlenül (Kúria Pfv.20.942/2017/9.). Kölcsönös személyiségi jogsértés esetén kármegosztás is alkalmazható (BH2017.99.),

[10] Példákkal illusztráltan hivatkozott arra, hogy a felperes sérelemdíj igénye - a közszereplők politikai hitelességét romboló személyiségi jogsértő megnyilvánulások kapcsán a bírói gyakorlat által megállapított sérelemdíj mértékéhez képest – eltúlzott. A Pp. 266. § (2) bekezdése szerinti köztudomás alkalmazása a bírói gyakorlatban meghaladottá vált. A

felperes által felhívott bírósági döntések nem hozhatók összefüggésbe a perbeli üggyel. Személyiségi jogsértés esetén a sérelemdíj alkalmazása nem automatikus szankció (BH2016.241.). A felperes sérelemdíjat megalapozó nem vagyoni sérelmet nem igazolt. Az pedig mindenképpen értékelendő, hogy a felek között évek óta konfliktusos kapcsolat áll fenn. Mivel büntetőjogi felelősségre vonására sor került, a sérelemdíjban marasztalása a kétszeres értékelés („ne bis in idem”) tilalmába ütközne. A sérelemdíj összegének meghatározása során ilyen esetben a kompenzációs funkciónak van meghatározó szerepe (BDT2019.4015.).

[11] Megváltoztatott viszontkeresetében a felperes elévülési kifogását nem vitatva kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a tényállásban rögzített felperesi hozzászólások kapcsán a becsülethez fűződő személyiségi joga megsértését. Kötelezze a felperest elégtételadásra akként, hogy az ítélet rendelkező részét annak jogerőre emelkedését követően 5 napon belül 30 nap időtartamra a felperes a saját Facebook oldalán tegye közzé. Kérte, hogy kötelezze a bíróság a felperest 800.000,- Ft sérelemdíj és annak 2020. június 29-től számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére. Perköltségigényét 250.000,- Ft-ban és tárgyalásonként 30.000,- Ft-ban számította fel. Utalt arra, hogy az évek óta konfliktusokkal terhelt rossz viszony áll fenn a felek között. Az elégtételadás fóruma és módja körében rámutatott, hogy az ő érdekei élveznek prioritást, a felperes sérelmezett nyilatkozatai mind stílusukban, mind a személyéhez kötöttség figyelembevételével külön-külön is dehumanizálóak. Viszontkeresetét a Ptk. 2:42. § (1)-(2) bekezdésére, 2:43.§ d) pontjára, 2:45.§ (1)-(2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontjára, valamint a 2:52.§ (1)-(3) bekezdésére alapította.

[12] A felperes a viszontkeresettel összefüggésben a tényállásban rögzített kitételek becsülethez való jogot sértő jellegét elismerte. Ezt meghaladóan elévülési kifogást terjesztett elő és a megállapítás iránti kereset elutasítását kérte. Elismerte az alperes elégtételadásra irányuló igényét is, arra hivatkozott, hogy azt a 9/F/1. alatt csatolt levélben – a viszontkeresetben kérthez képest más formában – teljesítette is, az alperes e levelet nyilvánosságra hozhatja változtatás nélkül a saját Facebook oldalán. Elismerte az alperes sérelemdíj iránti igényét 400.000,- Ft és annak 2020. június 29-től számított késedelmi kamata tekintetében. Ezt meghaladóan a viszontkereset elutasítását kérte és azt, hogy a viszontkereset tekintetében a felek viseljék maguk a perrel összefüggő költségeiket.

[13] Az elégtételadás körében arra mutatott rá, hogy a sérelmezett kijelentések egyikét sem a saját Facebook oldalán tette közzé, így nem az alperes által kért, hanem a sérelmezett kijelentések kapcsán megvalósulthoz hasonló nyilvánosság biztosítandó (3/2024. PJE határozat [25] bekezdés). A sérelemdíj iránti igény vonatkozásában kiemelte, hogy az alperes jogsértéseihez képest az ő jogsértései stílusukban, volumenükben nem összehasonlíthatóak. Ő csupán két alkalommal nyilvánult meg jogsértően, az alperes 33 alkalommal. Nem heteken keresztül, folyamatosan és a karácsony egészét felölelve - az ünnepet tönkre téve - sértegette az alperest és nem hozott létre erre külön nyilvános Facebook oldalt, illetve nem volt évekig elérhető az általa közzétett jogsértő tartalom. Az alperesi sértegetés hatására vesztette el csupán az önuralmát, az ő jogsértései vonatkozásában a fenti célzatosság hiányzik, döntően indulati megnyilvánulásokkal élt és azokat az „internetesoldal2” nevű zárt Facebook csoportban hozta nyilvánosságra. Kérte értékelni, hogy 2025. április 17-től az elismert 400.000,- Ft vonatkozásában nem jár az alperesnek késedelmi kamat, mert a bankszámlaszámát felhívás ellenére sem jelölte meg [Ptk. 6:156. § (1) és (2) bekezdés].

[14] Az alperes ellenkérelme vonatkozásában rámutatott, hogy mind az alperes, mint vádlott, mind ő, mint sértett beazonosítható kellett, hogy legyen a közlések kapcsán, ellenkező esetben az alperes büntetőjogi marasztalására nem került volna sor. Beazonosíthatóságának a PK 13. számú állásfoglalás szerinti feltételei is fennállnak. Szeme kitakarásával, de felismerhető arcképpel szerepel a „Megnevezés1” Facebook oldal kezdőlapján. Beazonosíthatósága nem vitatható, hiszen ő az egyedüli ingatlanközvetítő ezen a környéken. A véleménynyilvánítás szabadsága nem azonos az öncélú gyalázkodás szabadságával. Az emberi méltóság a véleménynyilvánításhoz való alapjog legitim korlátját képezi. Az ellenkérelem 5/A/3. alatti mellékletéből látszik, hogy azt a kommunikációt sem ő kezdeményezte, annak az előzménye az volt, hogy az alperes őt megfenyegette. Visszautasította azt, hogy haszonszerzési célzat vezérelné, csak azt jelezte, hogy jogi úton fog fellépni az alperessel szemben. A bírói gyakorlat a Pp. 266. § (2) bekezdését a személyiségi jogi perekben változatlanul alkalmazza. A sérelemdíj iránti igény elutasításának konjunktív feltétele a Kúria gyakorlata szerint a nem vagyoni sérelem és a jogsértés kiemelkedő tárgyi súlyának hiánya, ami a perbeli esetben nem áll fenn (Kúria Pfv.IV.20.954/2022/4.).

III.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2019. december 18-án a Facebookon létrehozta a „internetesoldal1” profilt, amelynek címében, illetve a 2019. december 21 -én 20:46-kor, 2019. december 22-én nem meghatározható időpontban, szintén 2019. december 22-én 9:50-kor, 10:40-kor, 13:21-kor, 14:58-kor, 15:50-kor, 16:34-kor, 18:32-kor, 18:58-kor, 19:34-kor, 20:37-kor és 23:48-kor, 2019. december 23-án 8:31 -kor, 8:37-kor, 9:58-kor, 13:03-kor, 16:48-kor, 17:35-kor és 21:28-kor, 2019. december 24-én 11:34-kor, 11:42-kor, 12:10-kor, 12:39-kor és 13:08-kor, 2019. december 25-én 16:43-kor, 2019. december 26-án 8:51-kor, 12:49-kor, 15:29-kor, 2020. január 4-én 14:52-kor, 2020. január 6-án 20:11-kor, 2020. január 13-án 1 8:16-kor és 2020. január 14-én pontosabban meg nem határozható időpontban közzétett bejegyzéseiben Megnevezés1nek nevezte a felperest; a 2019. december 22-én, pontosabban be nem azonosítható időpontban közzétett bejegyzésében azt írta a felperesről, hogy szerződést hamisít; a 2019. december 22-én 16:34-kor kelt bejegyzésben azt írta róla, hogy a hazudozást is jól tolja; a 2019. december 22-én 20:37-kor közzétett bejegyzésében azt írta róla, hogy a hazugságokat egész nap jól tolja; illetve a 2019. december 24-én 13:08-kor közzétett posztban azt írta róla, hogy bárkit átver.

[16] Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsület védelméhez fűződő személyiségi jogát azáltal, hogy az általa létrehozott „internetesoldal1” Facebook-profilon 2019. december 25-én 16:43-kor közzétett bejegyzésében patkánynak ábrázolta felperest, illetve a 2019. december 26-án 15:29-kor kelt bejegyzésben patkánynak nevezte. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 1.000.000,- Ft sérelemdíjat és a fenti összeg után 2020. január 15-től a kifizetésig járó, a késedelem érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot és 83.500,- Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

[17] Megállapította, hogy a felperes megsértette az alperes becsület védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a „internetesoldal1” Facebook csoportban alperest 2020. március 13-án „bérféreg coolcatfőliás Alperes1”, 2020. június 29-én „Gyökér”, 2020.

június 29-én „gyökérke”, 2020. június 29-én „bércsicska” „csicskabalika”, 2020. június 29-én „csicska”, 2020. június 29-én „hülyegyerek”, 2020. június 29-én „csicska” és 2020. június 30-án „senki gyökérke” Az internetesoldal2 nevű Facebook csoportban 2020. június 26-án „féreg troll”, „szarházi” jelzőkkel illette. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 400.000,- forint sérelemdíjat és annak 2020. június 29-től a 2025. április 17-ig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

[18] Kötelezte az alperest 132.000,- Ft feljegyzett kereseti és 75.600,- Ft feljegyzett viszontkereseti illeték állam javára történő megfizetésére. A fennmaradó feljegyzett 92.400,- Ft viszontkereseti illetéket 10 %-ra, 9.240,- forintra mérsékelte, azzal, hogy azt az állam viseli.

[19] Abból indult ki, hogy az alperes elismerte, hogy a sérelmezett bejegyzések tőle származnak. A felperes pedig az alperesi viszontkeresetet ténybelileg – az elévüléssel érintett részek kivételével – ismerte el. A felperes az elégtételadásra irányuló viszontkereseti kérelemnek eleget tett és 400.000,- Ft erejéig elismerte a sérelemdíj igényt is. Emiatt a jogsértések megállapítása indokolt volt mind a kereset, mind a viszontkereset vonatkozásában. A patkányként történő ábrázolás és a patkánynak nevezés az emberi méltóságot sérti, ahogy az alperes által sérelmezett felperesi bejegyzések is. Másnak állatként ábrázolása dehumanizáló jellegű, a patkányhoz társadalmilag elfogadottan egy negatív jelentéstartalom társul. Más személy csalónak nevezése, hazugnak, szerződésamisítónak beállítása pedig olyan állítás, amely a felperes személyének hátrányos megítélésére alkalmas, különösen a perbeli esetben a felperes által folytatott ingatlanközvetítői szakmára tekintettel.

[20] A sérelemdíj igény vonatkozásában kiemelte, hogy a bírói gyakorlat szerint hátrány bekövetkezte és igazolása ugyan nem feltétele a sérelemdíj alkalmazásának, önmagában a jogsértés ténye is megalapozhatja azt, de a személyiségi jogsértésnek nem automatikus következménye. A bírói mérlegelés eredménye lehet az is, hogy a jogsértőt nem kötelezi sérelemdíj megfizetésére (BH2016.241.). A sérelemdíj mértékének meghatározása során a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében foglaltak és a sérelemdíj funkciói mérlegelendők. Mindezek alapján a felperes által igényelt 1.000.000,- Ft összegű sérelemdíjat nem találta eltúlzottnak. Jelentős mennyiségű (33 db) jogsértő poszt keletkezett az alperes részéről, míg a felperes részéről csupán 8. Az alperes ígéretet tett a tárgyaláson arra, hogy az oldal elérhetőségét megszünteti, ennek azonban nem tett eleget, így a felperes oldalán a „folyamatos” jogsértés is értékelendő volt.

[21] A felperes által elismert 400.000,- Ft sérelemdíjat meghaladóan az alperes sérelemdíj igényét nem találta alaposnak. A felperes részéről kevesebb alkalommal (2020. március 12., 2020. június 26., 2020. június 29., valamint 2020. június 30.) rövidebb időtartamban (csak 4 héten keresztül) és mindössze 8 poszttal valósult meg a jogsértés. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy az alperes volt az, aki elkezdte közzétenni a posztokat, a felperes pedig ezekre csupán reagált és a jogsértések súlya, jellege sem állt arányban. Emiatt arra következtetett, hogy az elismert 400.000,- Ft összegű sérelemdíj - a sérelemdíj büntető funkciója mellett - a kompenzáció mellett elegendő arra is, hogy a felperest a jövőbeli jogsértéstől visszatartsa.

[22] Az alperes elégtételadásra irányuló igényét az alperes viszontkeresetében kért formában nem találta alaposnak. Az elégtételadásnak ugyan más módon, de eleget tett a felperes. A jogsértés megtörténtét elismerte, sajnálkozását kifejezte a levelében. E levél birtokában az alperes jogosult eldönteni, hogy mely felületen kívánja azt közzétenni, amihez a felperes hozzá is járult.

[23] A perköltség vonatkozásában abból indult ki, hogy a felperes két meg nem határozható pertárgyértékű keresettel élt. Erre az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés b) pontja irányadó. Az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti meghatározható pertárgyérték kapcsolódik a sérelemdíj igényhez. Emiatt a kereseti illeték mértéke 132.000,- Ft. A viszontkereset vonatkozásában három meg nem határozható perértékű és ugyancsak 1.000.000,- Ft meghatározható perértékű igény merült fel. A viszontkereseti illeték 168.000,- Ft. A felperesi keresetet teljes egészében, míg az alperesi viszontkeresetet 55 %-os mértékben találta alaposnak, arra is figyelemmel, hogy az alperes igénye egy részétől elállt, az elégtételadásra irányuló igényt a bíróság nem találta alaposnak, a 800.000,- Ft-os sérelemdíj igény fele bizonyult alaposnak. A viszontkeresetben kért sérelemdíj igény leszállítása a pertárgyérték és a peresztesség szempontjából nem bírt jelentőséggel. Emiatt a keresetre és az elutasított viszontkeresetre eső feljegyzett illeték megfizetésére az alperest kötelezte. Megállapította, hogy a fennmaradó és az elismerésre tekintettel viszontkereseti illeték a felperes személyes költségmentessége folytán a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad. A 254.000,- Ft felperesi perköltség igénybe beszámította az alperes 310.000,- Ft összegű perköltségének pernyertességére eső részét (170.500,- Ft), és a Pp. 82. § (2) bekezdése alapján a különbözet megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára.

IV.

[24] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részben történő megváltoztatását, az általa a felperesnek fizetendő sérelemdíj összegének 100.000,- Ft-ra történő leszállítását és a felperes másodfokú perköltségben történő marasztalását kérte. Költségjegyzéken 125.000,- Ft ügyvédi megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíjat számított fel.

[25] Arra hivatkozott, hogy a peres felek között több peres eljárás is folyamatban van személyiségi jog megsértése tárgyában. A 2020. március 12-én a Facebook Messenger rendszerén általa a felperesnek küldött üzenetek tartalma miatt a Székesfehérvári Törvényszék 32.P.20.260/2024/8. szám alatti ítéletében megállapította, hogy megsértette a felperes emberi méltóságát, de nem találta megalapozottnak az elégtételadás és a 800.000,- Ft sérelemdíj iránti felperesi keresetet. Jelenleg másodfokú eljárás van ügyben folyamatban. Az ezen perbeli tényállás szerint egymás jogsértő magatartásait saját magatartásukkal provokálták ki a felek. A Székesfehérvári Törvényszék előtt 9.P.20.203/2025. számon folyamatban lévő perben pedig az alperes terjesztett elő keresetet a felperessel szemben a 2020. június 17. és 2020. július 20. között a felperes által az alperesnek küldött üzenetek személyiségi jogokat sértő jellege miatt. E perhez egyesítésre került a Székesfehérvári Törvényszék előtt 14.P.20.239/2025/3. szám alatt indult, a jelen perben is szerepet játszó Facebook csoportban 2020. július 16. és 2020. szeptember 12. közötti alperesi közlések miatt indított per. Döntés még nem született.

[26] Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja téves abban, hogy jelentősége lenne annak, hogy melyik fél volt az, aki a konfliktusból eredően a másik féllel szemben első ízben jogsértő módon nyilvánult meg, s ezt a személyiségi jogi perben eljáró bíróságnak vizsgálnia kellene. A történeti előzményt figyelembevéve e kérdésben kétséget kizáróan nem is lehet állást foglalni. Újra előadta azzal összefüggő érvelését, hogy a kölcsönösen elkövetett személyiségi jogsértések nem ítéltetők meg egymástól függetlenül. Ha mindkét fél provokálja a másik fél reakcióját, úgy vizsgálandó, hogy a személyiségi jog megsértésének megállapítása indokolt-e. Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget azon hivatkozásának, hogy a felperes igényérvényesítése a Ptk. 1:5. §-ába ütközik. Az elsőfokú bíróság mindkét fél vonatkozásában mérlegelte és alkalmazta a sérelemdíj büntető funkcióját. A büntetőeljárás során a viszontváddal összefüggésben az eljárás csupán eljárásjogi okból került a felperessel szemben megszüntetésre. A perbeli közlések miatt az ő büntetőjogi felelősségre vonása már megtörtént, emiatt - a kétszeres értékelés tilalmába ütközés elkerülése érdekében - a sérelemdíj kompenzációs funkciójának van meghatározó szerepe (BDT2019.4015.). Az elsőfokú bíróság döntése a „ne bis in idem” elvébe ütközik. A sérelemdíjnak nem funkciója a jogsértő cselekmény társadalmi elítélésének kifejezésre juttatása sem. Értékelendő, hogy ugyan a 2025. október 8-i tárgyalást követően - de még az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőzően - a kérdéses Facebook oldalt törölte, így az ítélelhozatal időpontjában a Facebook csoport már nem volt bárki számára látogatható és a bejegyzések sem voltak elérhetőek.

[27] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság – szemben az alperesi közlésekkel - a felperesi közlések tartalmát nem vizsgálta, mégis azt állapította meg, hogy a jogsértés súlya, jellege oldalanként nem áll arányban egymással. E következtetésre kizárólag a közlések száma és a közzététel időtartama alapján jutott, holott a jogsértés súlya körében figyelembe kell lenni a közlések tartalmát és a felperes által sem vitatott provokációt, a kölcsönös jogsértés tényét is. Kölcsönös jogsértés esetén a bíróság a felek magatartásának súlyát azonosnak vagy egymáshoz közelállónak ítélteti meg elismerés esetén is. Nem a felek által elismert összegek szolgálnak alapul a sérelemdíj meghatározásához.

[28] A felperes javára megítélt sérelemdíj mértéke - a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében foglalt körülményekre és arra figyelemmel, hogy őt már ezekért büntetőjogi felelősségre is vonták - jelentősen eltúlzott. A fellebbezésében jelzett szempontok értékelésével legfeljebb 100.000,- Ft sérelemdíj lett volna a terhére megállapítható a jogsértés kölcsönössége és az ő büntetőjogi felelősségre vonás miatt. A felperes nem jelölt meg tényleges hátrányt, csak szubjektív érzéseire hivatkozott. A bíróságnak azonban külső, objektív mérce alapján kell azt megítélnie, hogy a sérelmezett kifejezések sérelemdíjat megalapozó nem vagyoni hátrányt okoztak-e. A konkrét ügyben rendelkezésre álló valamennyi tény és bizonyíték értékelése alapján döntendő el az, hogy a felperes a jogsértés feldolgozására fordított-e kompenzálást igénylő pszichés erőfeszítést. A felperes nem igazolta, hogy ténylegesen manifesztálódott volna nála olyan változás, mely a javára megállapított sérelemdíjat megalapozná. A sérelemdíj mértékének meghatározása során figyelmen kívül maradt az, hogy a felek között évek alatt alakult ki egy elmélyült konfliktus, állandósult a kölcsönösen személyeskedő, durva hangvételű kommunikáció. Nem került értékelésre a felperes személyisége, saját közléseiből megállapítható személyes tűréshatára, az alperesi közléseknek a felperesre és környezetére gyakorolt hatása, valamint az, hogy a felperes folyamatosan provokálta az alperest, s a kapcsolatfelvételt is rendre a felperes kezdeményezte.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseinek helybenhagyását, és az alperes másodfokú perköltségben (ügyvédi megbízási szerződésben felszámított 127.000,- Ft ügyvédi munkadíjban) történő marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a Ptk. 1:5. §-ában foglaltakra történő alperesi hivatkozás megalapozatlan, sőt az alperesi viszontkereset fényében visszatetsző is. Ha kizárólag a köztudomású hátrányokat és a sérelemdíj kompenzációs funkcióját vizsgálnánk, a javára megállapított összeg akkor sem lenne eltűzött. A bírói gyakorlat egységes abban, hogy a sérelemdíj esetén a köztudomású tényekre alapított hivatkozás is elfogadható és értékelendő. A fellebbezésben foglaltakkal szemben a sérelemdíj kifejezésre juttatja a jogsértő cselekmény társadalmi elítélését is (BH2022.302., Győri Ítéltábla Pf.I.20.028/2020/6.). Az alperes csak a tárgyalás berekesztése után törölte a kérdéses Facebook oldalt, ez már az elsőfokú eljárásban nem volt figyelembe vehető. A fellebbezéssel célzott 100.000,- Ft összegű sérelemdíj nagyságrendileg térne el a hasonló jellegű közlések esetén alkalmazottól, csupán jelképes összeg lenne. Az alperes bűncselekménynek is minősülő magatartása bagatellnek nem tekinthető, s a magatartás felróhatósága is jelentős. A fellebbezésben foglaltakkal szemben a sérelemdíj büntető funkciójának nem volt meghatározó szerepe a javára megállapított sérelemdíj mértékében. A büntetőeljárás végén az alperes érdemi szankcióban nem is részesült, vele szemben csak intézkedést alkalmazott a bíróság, próbára bocsátották, így még csak büntetett előéletű sem lett. Iratellenes a fellebbezés azon hivatkozása, hogy nem jelölt meg olyan hátrányt, ami sérelemdíj megállapítására alapot adott volna. A keresetlevele 4. oldala 3. bekezdésében és a 2025. október 8-i tárgyaláson nyilatkozott arról, hogy milyen sérelmeket szenvedett el. Szakmai reputációja alperes által sem vitatott lerombolása olyan sérelem, ami magasabb összegű sérelemdíj megítélését indokolta. Minden alap nélkül hivatkozott az alperes a fellebbezésében folyamatosan provokálásra, de ez sem adná indokát a magatartásának. A jelen perben értékelt utolsó alperesi jogsértés időpontja (2020. január 14.) megelőzi a felperes első jogsértését (2020. február 26.), így provokációról nem lehet szó. A fellebbezésben foglaltakkal szemben egyértelműen az alperes volt a kezdeményező fél.

[30] Arra az esetre, ha az elsőfokú bíróság által a javára megállapított sérelemdíj mégis mérséklésre kerül, a perköltség viselése körében kérte a Pp. 83. § (3) bekezdése alkalmazását.

V.

[31] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt az alábbiak szerint részben alaposnak találta.

[32] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdése, s abból következően a Pp. 371. § (1) bekezdés a), b) és d) pontja szerinti korlátokra is tekintettel] bírálta felül. Emiatt a felülbírálat kizárólag a felperes javára megállapított sérelemdíj mértékét és az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezéseit érintette. Az alperes fellebbezésében foglaltak részben nem voltak figyelembe vehetők, részben nem voltak alkalmasak arra, hogy az ítéltábla az alperesre kedvezőbb határozatot hozzon, részben azonban – az alábbiakban részletesen is kifejtettek szerint – az ítéltábla indokoltan látta az alperesi fellebbezés alapján a felperes javára megállapított sérelemdíj összegének 700.000,- Ft-ra történő leszállítását.

[33] A másodfokú eljárásban már nem volt vitatott a jogsértő bejegyzések alperesi eredete és az, hogy azok a felperesre vonatkoztak és az sem, hogy ezek képezték a büntetőeljárás tárgyát elkövetési magatartásként.

[34] Az alperes által létrehozott Facebook oldal megszüntetésére az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztése után került sor, így a Pp. 373. § (2) bekezdése értelmében arra új tényként hivatkozhatott az alperes. Ez azonban nem volt a sérelemdíj mértékét csökkentő tényezőként értékelhető. Az elsőfokú bíróság ugyanis az ítélete meghozataláig eltelt időszakot értékelte, s ez – elhanyagolható néhány napi eltéréssel - megfelelt a jogsértés tényleges időtartamának.

[35] A fellebbezésben szereplő egyéb perekre történő hivatkozás olyan új tény, amely vonatkozásában a Pp. 373. § (2) bekezdése szerinti feltételek nem állnak fenn, így azokat az ítéltábla nem vette figyelembe. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a felek között folyamatban lévő további eljárások a per tárgyát képező jogsértéshez képest későbbi időszakra vonatkoznak, így az e perben értékelt jogsértések jogi megítélését nem befolyásolhatják. Miután a felek személyiségi jogokat sértő magatartása jelen per tárgyát képező kijelentésekkel kezdődött, az évek óta fennálló megromlott viszony és az idővel állandósuló, kölcsönösen személyeskedő durva hangvételű kommunikáció és a későbbi jogsértések kölcsönössége a jelen perben még nem volt figyelembe vehető. A későbbi történések retrospektív értékelésére lehetőség nincs. A felek igénye a perbeli jogsértő magatartások kifejtésével perfektuálódott.

[36] A perfelvételi szakban a felperes a nem vagyoni hátrány kívülágban is megjelenő jeleként még csak arra hivatkozott, hogy ismerősei előtt az alperes magatartása miatt magyarázkodásra kényszerült (keresetlevél 4. oldal 3. bekezdés). Arra, hogy az alperes jogsértő magatartása szakmai reputációját is teljesen lerombolta, a per érdemi tárgyalási szakában hivatkozott csak. Erre csak a Pp. 214. § (4) bekezdése szerinti határidőn belül, s a Pp. 214. § (3) bekezdése feltételei fennállta esetén hivatkozhatott volna, amely feltételek nem álltak fenn. Az elsőfokú bíróság ugyan nem tájékoztatta a felperest a Pp. 214. § (5) bekezdésének megfelelően arról, hogy e tényállítását figyelmen kívül hagyja és az állítás mellőzésére ítélete indokolásában sem tért ki, de a fenti eljárásjogi feltételek hiányában helyesen járt el, amikor – ítélete indokolásából megállapíthatóan - e hivatkozást nem is vette figyelembe a felperes javára. A helyesen figyelmen kívül maradt állítás felperesi fellebbezés esetén sem lenne figyelembe vehető a Pp.373.§ (2) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban.

[37] Az elsőfokú bíróság valóban nem értékelte ítéletében az alperes azon hivatkozását, hogy az alperes álláspontja szerint felperesi igényérvényesítés a Ptk. 1:5. §-ába ütköző volt. Az elsőfokú bíróság e mulasztásának a jogvita elbírálása szempontjából jelentősége nem volt. A Ptk. 1:5. §-ába ütköző magatartást megalapozó tényállást az ítéltábla nem észlelt. Az alperes által hivatkozott felperesi kijelentések, s azok közül az 5/A/6. és 5/A/7. alatti iratban foglaltak a jelen perben értékelt alperesi jogsértést követően tett felperesi kijelentések. Az 5/A/3. alatti felperesi nyilatkozat („minden törvényes eszközzel eljárók ellened te kis kretén”...sokáig szenveded majd a következményeket, nem tudtad kivel kezdted, lesz időd megtanulni... bármiféle megkeresésed a jövőben zaklatásnak minősül”) ugyan korábbi, mint az alperes perbeli jogsértése, önmagában abból azonban visszaélészerű joggyakorlás, anyagi haszonszerzést célzó felperesi provokáció nem olvasható ki.

[38] Abban egyetért az ítéltábla az alperessel, hogy nem a viszontkeresetre vonatkozó felperesi elismerés, hanem attól függetlenül a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében foglaltak, illetve az eset összes körülménye alapján kell állást foglalni abban a kérdésben, hogy milyen mértékű sérelemdíj igény illeti meg a felperest. A per tárgyát képező jogsértések vonatkozásában a fellebbezésben foglaltakkal szemben nem volt megállapítható az, hogy a felperes provokálta az alperest, a kapcsolatfelvételt sem a felperes kezdeményezte. A jogsértések kronológiájából egyértelműen megállapítható, hogy – a fellebbezésben foglaltakkal szemben – a jogsértő nyilatkozatok posztolását az alperes kezdte, majd azok befejeztével – amit az elsőfokú bíróság is helyesen ismert fel - a felperes csak reagált azokra. Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperes kevesebb alkalommal (csupán négyszer) és akkor is kisebb számban, csupán nyolc kitéttel sértette meg az alperes személyiségi jogait.

[39] A jogsértések súlya, jellege, illetve egymáshoz viszonyított aránya értékelése során valóban elmulasztotta az elsőfokú bíróság a felperes által az alperes terhére elismerten megvalósított jogsértések tartalmi értékelését. Ez azonban a rendelkezésre álló adatok alapján az alábbiak szerint pótolható volt. Tény, hogy a felperes az alperesnél is alábbi stílusban és az alpereshez hasonlóan dehumanizáló kitéttekkel is reagált az alperesi jogsértésekre. Ebből valóban arra vonható le következtetés, hogy az ilyen magatartás nem idegen a felperes személyiségétől. E körülmény a vele szembeni hasonló jogsértéseknek a pszichéjében kifejtett jelentősebb hatása elfogadása ellen hat. Ugyanakkor lényeges és értékelendő különbség volt a két fél magatartásában az, hogy a felperes néhány alkalomra és hozzászólásra szorítkozó, rövidebb ideig elérhető és részben a zárt csoportban tett hozzászólásaival szemben az alperes kifejezetten a felperes személyiségi jogainak megsértése céljából hozott létre egy Facebook oldalt, a jogsértő folyamat csaknem négy héten átívelő volt, azon belül is különös aktivitást mutatott a karácsonyi időszakban. Az alperes által létrehozott nyilvános Facebook oldal pedig az ítélet meghozatalát megelőző napokig elérhető volt. Az alperes jogsértése ráadásul két személyiségi jogot is érintett, s részben a felperes szakmáján keresztül valósult meg.

[40] Az alperes fellebbezésében felhívott „ne bis in idem elv” megsértése sem állapítható meg. Ezen elv lényege abban áll, hogy azonos cselekmény miatt az azt elkövető személyt nem lehet több ízben is megtorló, represszív jellegű szankcióval sújtani úgy, hogy a később eljáró szerv nem veszi figyelembe az előbb eljáró szerv által már kiszabott, büntető jellegű szankciót. A „ne bis in idem” jogelv sérelmét a Kúria iránymutató gyakorlata szerint nem a fellebbezésben foglaltak szerint, azaz nem akként kell értékelni, hogy kizárólag a sérelemdíj kompenzációs funkciója vehető figyelembe, arra tekintettel, hogy az alperes ugyanezen jogsértő kijelentések miatt büntetőjogi felelősségre vonásra került, hanem akként, hogy ezt követően a kompenzációs funkció válik méginkább hangsúlyossá, s arra kell törekedni, hogy a kiszabott szankciók összessége feleljen meg az elkövetett jogsértés súlyának. A sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójának érvényesítését azonban nem zárja ki az, hogy a személyiségi jogot sértő magatartás bűncselekményt is megvalósított és a jogsértővel szemben büntetőjogi szankciót alkalmaztak. Miután az alperessel szemben kizárólag próbára bocsátást alkalmaztak, e szankció súlya döntő jelleggel nem befolyásolta a felperes sérelemdíj igényének mértékét. (BH2025.250.; BH2024.20.). A sérelemdíj büntető funkciójára pedig a sértettnek okozott hátrány nagyságától függetlenül figyelemmel kell lenni. A bíróság a sérelemdíj mértékében – a fellebbezésben foglaltakkal szemben - akkor is kifejezésre juttathatja a társadalom rosszallását, ha a sértettnek okozott hátrány nem jelentős

(BH2020.235. 23. bekezdés; BH2025.250. 54. bekezdés). Az az alperesi hivatkozás pedig végképp nem volt értékelhető, hogy a büntetőeljárás a viszonyvád tárgyában csak eljárásjogi okból került megszüntetésre.

[41] A felperes által hangoztatott, a sérelemdíj mértékét - az egy jogsértésre a bírói gyakorlatban általában megállapított legkisebb összegű sérelemdíj jogsértések száma szerinti - kumuláció alapján megállapító gyakorlatot az ítéltábla nem tartja követendőnek. A Ptk. 2:52. § (3) bekezdése szerinti (példálózó jelleggel írt) főbb szempontok mellett az eset valamennyi egyedi körülményére figyelemmel kell a sérelemdíj mértékéről dönteni. Valamennyi szempont értékelésével sem lehetett arra a következtetésre jutni, hogy a fellebbezésben foglaltaknak megfelelően a felek magatartásának súlya azonos, vagy egymáshoz közel álló lett volna. Az elsőfokú ítéletben foglaltak fentiekkel kiegészített együttes értékelésével az ítéltábla 700.000,-Ft sérelemdíjat tartott alkalmasnak a felperest ért nemvagyoni hátrány kompenzálására és a sérelemdíj büntető funkciójának megfelelő érvényesítésére.

[42] A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítélet felperest megillető sérelemdíjra vonatkozó rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a sérelemdíj összegét leszállította. Figyelemmel arra, hogy a keresetben kért sérelemdíj igény nem volt eltúlzott, indokolt volt a Pp. 82. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazása, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet alperest perköltségben, illetve a Pp. 102. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembevételével feljegyzett kereseti illetékben marasztaló rendelkezésének megváltoztatására sem látott lehetőséget.

[43] A felek másodfokú pernyertessége a felperesre kedvezőbben egyharmad-kétharmad arányban alakul. Ennek megfelelően kötelezte az ítéltábla a Pp. 82. § (2) és a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján különbözeti perköltségként 43.000,-Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére az alperest. A feljegyzett 72.000,-Ft illetéket a felek ugyanezen pernyertességi arány szerint viselnék. A felperes azonban az elsőfokú eljárás során személyes költségmentesség kedvezményében részesült, így a rá eső 24.000,-Ft fellebbezési illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad. Miután a tárgyi illetékfeljegyzési jog hatálya alá eső perben az alperes a fellebbezéséhez kapcsolódóan szükségtelenül fizette meg előzetesen a fellebbezési illetéket, annak reá eső 48.000,-Ft összegű része megfizetéséről az ítéltáblának már nem kellett rendelkeznie. Ugyanakkor az, hogy az alperes (szükségtelenül) megfizette a fellebbezési illetéket nem szolgálhat a személyes költségmentessége alapján a feljegyzett illeték megfizetésére nem kötelezhető felperes hátrányára. Emiatt az ítéltábla a szükségtelenül megfizetett különbözeti 24.000,-Ft illeték visszatérítéséről határozott az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja és 81. § (2) bekezdése alapján.

Győr, 2026. április 2.

Dr. Szalay Róbert sk.

Dr. Mészáros Zsolt sk.

Dr. Kovács Zsolt sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró